

Mes de Maria (ESO)

Eren vora les nou del vespre. No feia gaire que havien arribat de la passejada de les vuit. Els pares estaven preparant el sopar, el Pep jugava a la seva habitació i la Míriam estava palplantada davant el pòster del despatx. Havia estat increïble l'experiència de ser amable amb tothom.

Ho havia aconseguit i se sentia súper orgullosa d'haver-ho aconseguit! Ara continuava llegint aquelles velles paraules que amagaven tanta saviesa...

"...3. Només avui seré feliç en la certesa que he estat creat per a la felicitat, no sols a l'altre món, sinó en aquest també."

- Per tant, he de fer alguna cosa que em faci realment feliç, i...

"4. Només per avui m'adaptaré a les circumstàncies, sense pretendre que les circumstàncies s'adaptin totes als meus desigs."

- Suposo que això vol dir que no m'haig de queixar de res...! Crec que serà fàcil: fer alguna cosa que em faci feliç i no queixar-me de res! Ho puc fer!

I un nou dia va anar cap al seu llit pensant en aquest nou repte per l'endemà, sentint una gran satisfacció del que havia aconseguit avui...

continuarà...

Repte: Fer alguna cosa que realment et fa feliç i fer-la; i no queixar-te de res en tot el dia.

